

حضور پر رنگ فیلم‌سازان مشهدی در جشنواره «عمار»

نامزدهای بخش‌های «مستند» و «فیلم داستانی» سیزدهمین جشنواره مردمی فیلم عمار معرفی شدند. برگزیدگان این بخش‌ها در اختتامیه این جشنواره معرفی و تقدیر می شوند.به‌گزارش شهرآرآ، فیلم «کَکِکشان» اثر حامد پویان از مشهد در زمینه «تاریخ فرهنگی، اجتماعی و دفاع مقدس» در بخش مسابقه «مستند» و مستند «چهارچرخ» اثر محسن اسلام‌زاده و محمود عزیزی، از فیلم‌سازان مشهدی، در زمینه «نقد درون گفتمانی» در بخش مسابقه «مستند» به این بخش راه یافته‌اند. همچنین مستندهای «پاییز پنجاه سالگی» اثر محسن اسلام‌زاده و «ردیه‌های تکفیر» اثر علیرضا باغشنی، از سینماگران مشهدی، در زمینه «نهضت جهانی مستضعفان» در بخش مسابقه «مستند» به نمایش درخواهند آمد. در بخش «داستانی فیلم کوتاه» فیلم‌های کوتاه «مدارسته» اثر سعید ولی‌زاده و «یاوری» محمدصادق رمضانی مقدم، از فیلم‌سازان مشهدی، حضور دارند. آثار سیزدهمین جشنواره مردمی فیلم عمار از ۱۵ تا ۲۱دی‌ماه در سینمافلسطین تهران به نمایش درمی آیند. همچنین مانند دوره پیشین، علاقه‌مندان می‌توانند با مراجعه به وبگاه عمار یا ر به‌نشانی AmmarYar.ir نیز نمایش مجازی به تماشای آثار این دوره جشنواره‌بنشینند. آیین اختتامیه جشنواره عمار نیز ۲۲دی‌ماه با قدردانی از برگزیدگان بخش‌های مسابقه «مستند» و «فیلم داستانی» برگزار می‌شود.

دو هنر مند مشهد در هیئت‌های داوری عمار

د بیر خانه جشنواره مردمی فیلم «عمار»، هیئت داوران بخش‌های مختلف این دوره از جشنواره را معرفی کرد. به‌گزارش شهرآرآ، به‌نقل از روابط عمومی جشنواره فیلم «عمار»، دبیرخانه جشنواره مردمی فیلم «عمار»، هیئت داوران بخش‌های «نماهنگ»، «پویانمایی»، «فیلم ما»، «برنامه تلویزیونی، کلیپ و موشن گرافیک» و «فیلم‌نامه» سیزدهمین دوره این جشنواره را معرفی کرد. دراین میان، مهدی عشقی و محمدلسانی، از فیلم‌سازان مشهدی، به‌ترتیب در ترکیب هیئت داوران بخش‌های «فیلم ما» و «تولیدات تلویزیونی» حضور دارند. دراین راستا، روز گذشته دبیرخانه جشنواره، نامزدهای دریافت جایزه پنج بخش این دوره را اعلام کرد.

هوشنگ جاوید از فعالیت‌های جدیدش گفت:

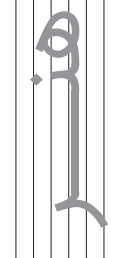
پژوهشی درباره رابطه «موسیقی» و «آش»

یکی از پژوهشگران موسیقی نواحی ایران در تشریح تازه‌ترین فعالیت‌هایش، از آماده‌سازی یک طرح برای برخی هنرمندان پیشکسوت موسیقی نواحی و چندفعالیت پژوهشی دیگر خبر داد. هوشنگ جاوید، مدرس و پژوهشگر مشهدی موسیقی نواحی، در گفت‌وگو با خبرنگار مهر ضمن تشریح تازه‌ترین فعالیت‌هایش در عرصه موسیقی توضیح داد: مدتی پیش در گفت‌وگوی ضمنی که با مدیرعامل انجمن موسیقی ایران داشتم، قرار بر این شد در حوزه موسیقی نواحی و نحوه حضور هنرمندان پیشکسوت این عرصه در رویداد‌های ملی مرتبط با موسیقی، طرحی را ارائه دهم که در روزهای آینده مباحث جزئی‌تری از آن تکمیل می‌شود و به‌زودی درباره جزئیات آن اطلاع‌رسانی خواهد شد. وی افزود: فعالیت دیگری که چندی پیش در عرصه موسیقی انجام‌دادم، پژوهشی موسیقایی با همکاری مؤسسه‌آفرینش‌های هنری آستان قدس رضوی است که قرار بود در هفته پژوهش رونمایی شود، اما تا آنجا که اطلاع دارم، گویا به وقت دیگری موکول شده‌ایم. محور اصلی این پژوهش موسیقایی هم مبتنی بر فعالیت‌هایی در حوزه آثار مرتبط با امام‌رضا(ع) بوده است که دربرگیرنده تفاوت‌ها و ویژگی‌هایی بود که تا امروز کمتر روی آن تمرکز شده بود.

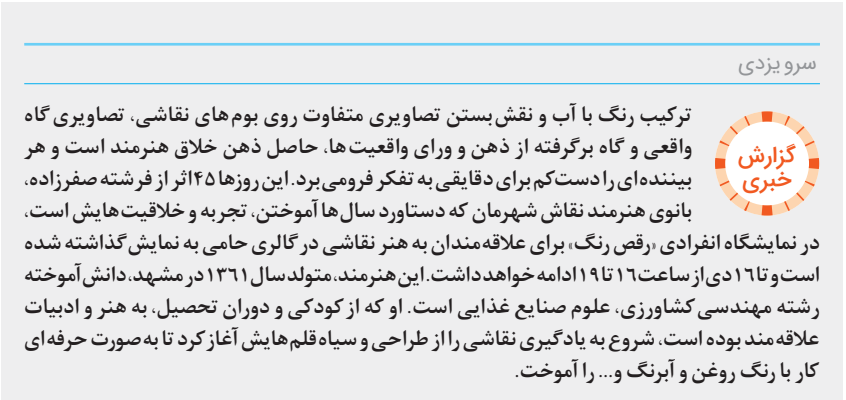
این پژوهشگر موسیقی نواحی به تولید یک آلبوم با حضور هنرمندان افغانستانی هم اشاره کرد و گفت: پروژه‌ای به‌نام «قول و قبول» را چندی پیش با همراهی هنرمندانی از کشور افغانستان تولید و رونمایی کردیم، اما هنوز به بازار ارائه نشده است. این آلبوم براساس قوالی‌خوانی‌ها و مناقب‌خوانی‌های موجود در کشور افغانستان با حضور گروه موسیقی «نجم‌الدین» از کشور افغانستان آماده‌شده‌که دربرگیرنده ویژگی‌های ممتازی است و می‌تواند برای پژوهشگران و علاقه‌مندان موسیقی آسیا اثر قابل اتکایی باشد.

جاوید در بخش دیگری از صحبت‌هایش از انجام یک پژوهش موسیقایی دیگر در حوزه غذا و موسیقی خبر داد و گفت: بعد از برگزاری جشنواره موسیقی نواحی کاری به آن شکل انجام ندادم، اما مدتی پیش پروژه‌ای در حوزه غذا و موسیقی را در دفتر مطالعات فرهنگی بوسکو انجام داده بودم که به اعتقاد من از پروژه‌های جالب توجه و جذابی بود که خودم خیلی آن را دوست داشتم. پروژه‌ای که عمده محور آن روی فرهنگ غذای «آش» بود که همواره اسمال آن را به مدیریت تحویل دادم.

تورم، تأثیری در افزایش قیمت آثار هنری ندارد!

به بهانه برگزاری نمایشگاه نقاشی «رقص رنگ» در نگارخانه حامی

تکیه بر رنگ با آب و نقش‌بستن تصاویری متفاوت روی بوم‌های نقاشی، تصاویری گاه برگرفته از ذهن و ورای واقعیت‌ها، حاصل ذهن خلاق هنرمند است و هر بیننده‌ای را دست‌کم برای دقایقی به تفکر فرومی‌برد. این روزها ۴۵ اثر از فرشته صفرزاده، بانوی هنرمند نقاش شهرمان که دستاورد سال‌ها آموختن، تجربه و خلاقیت‌هایش است، در نمایشگاه انفرادی «رقص رنگ، برای علاقه‌مندان به هنر نقاشی در گالری حامی به نمایش گذاشته شده است و تا ۱۶دی‌ا ساعت ۱۹ تا ۱۹ ادامه خواهد داشت. این هنرمند، متولد سال ۱۳۶۱ در مشهد، دانش‌آموخته رشته مهندسی کشاورزی، علوم صنایع غذایی است. او که از کودکی و دوران تحصیل، به هنر و ادبیات علاقه‌مند بوده است، شروع به یادگیری نقاشی را از طراحی و سیاه‌قلم‌هایش آغاز کرد تا به صورت حرفه‌ای کار با رنگ روغن و آبرنگ و... را آموخت.

فرشته صفرزاده با اشاره به آنکه ایده اولیه آثارش همه برگرفته از احساساتش است، می‌گوید: گاه دیدن یک تصویر در قاب زندگی که از آن لذت می‌برم، ایده‌ای برای خلق آثار بعدی من است. گاه یک گل، مناظر طبیعت یا حتی زندگی روزمره و مناظر شهری و روستایی سوزه‌های من هستند. در گذشته خلق آثارم شاید زمانی طولانی‌تر را به خود اختصاص می‌داد، اما با تجربه و تکرار، این زمان کوتاه و کوتاه‌تر شد. گاهی بدون آنکه گذر زمان را احساس کنم، بعد از چند ساعت، تابلویی را مقابل خودم می‌بینم که دستاورد آموزش، تمرین و تجربه بیش از پیش من است.

او درباره علاقه و اجرای سبک کارهایش بیان می‌کند: بیشتر آثارم اکسپرسیونیست، نیم‌انزاعی و رئالیست است و کار با آبرنگ را برای انتقال حس‌هایم انتخاب کردم.

بیش از ۱۷۵ اثر، دستاورد سال‌ها تجربه و تلاشم است که در این نمایشگاه ۴۵ اثر در ابعاد ۴۰ در ۵۰ و ۷۰ در ۵۰ و ۱۰۰ سانتی‌متر در معرض دید علاقه‌مندان قرار گرفته است.

فرهنگ‌سازی و اقتصاد هنر

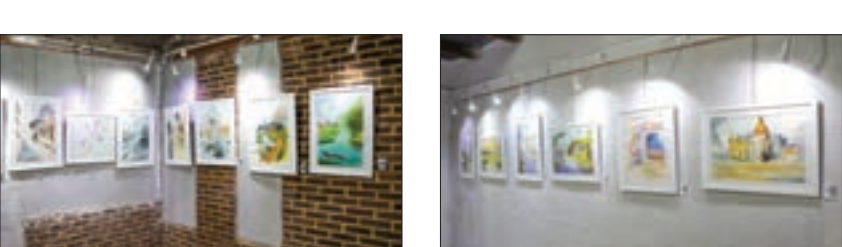
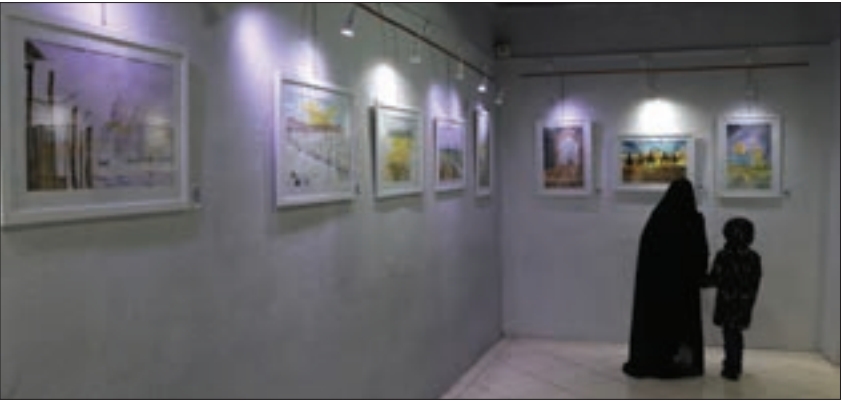
این هنرمند جوان با بیان آنکه شروع قیمت تابلوها را به‌گونه‌ای انتخاب کرده‌است که امکان خرید برای علاقه‌مندان مهیا شود، می‌افزاید: متأسفانه‌با افزایش قیمت‌ها، برای هدیه‌دادن‌های متداول، گاهی حتی برای خرید یک ظرف، شاید معادل قیمت یک اثر هنری پرداخت شود که احتمال شکستن آن هم وجود دارد، در صورتی‌که تابلو نقاشی یا سایر صنایع دستی، اثری هنری است که با گذشت سال‌ها هم ارزشش افزوده می‌شود و هم ماندگار است. به‌اعتقاد من، در بحث اقتصاد هنر و فرهنگ‌سازی برای خرید آثار هنری و صنایع دستی سال‌هاست که این‌موضوع مطرح‌است، اما این اتفاق هنوز هم مغفول مانده است.

وی ادامه می‌دهد: فرهنگ‌سازی دراین زمینه سبب ایجاد حس خوب برای هنرمند، خریدار و آن فردی می‌شود که آن هدیه را می‌گیرد و روی دیوار خانه یا محل کارش نصب می‌کند. همچنین، این فرهنگ باعث

محتوایی، نمی‌تواند جایگاه ویژه‌ای در سیمای مستند ایران داشته باشد. حسین شمقدری که پیش‌تر با «الف الف پاریس»، «میراث آلبرت»، «انقلاب جنسی» و «این رل» نشان داده بود سرش برای پرداختن به سوزه‌های ملتهب اجتماعی درد می‌کند، حالا با مستند «جوکر ۱۴۰۱» به چالش برانگیزترین موضوع اجتماعی سال‌های اخیر ایران ورود کرده و اثر خود را با افتتاحیه‌ای بی‌پرده و متفاوت آغاز می‌کند که باعث می‌شود کمتر بیننده‌ای قیدتماشای کامل آن را بزند. «جوکر ۱۴۰۱» به‌استثنای پلان آخر، شعار نمی‌دهد و با وجود روشن بودن گرایش سازندگان، تمام تلاش خود را برای بی‌طرف به نظر رسیدن انجام می‌دهد، به‌طوری‌که حتی در مواردی دچار افراط و تفریط هم می‌شود.

فارغ از هرگونه تحلیل و ارزش‌گذاری کیفی، حسین شمقدری حالا اولین مستند رسمی درباره نازارامی‌های اخیر ایران را ساخته است که بریده‌های آن به شکل جالب توجهی در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شود. اولین و مهم‌ترین مشکل مستند، همین باعجله ساختن‌شدن آن است. از انتخاب مصاحبه‌شوندگان و شکل فیلم‌برداری گرفته تا لحن پلاتوها و حتی آمارهای جسته‌گریخته‌ای که مستندساز خودش آن‌ها را احصا کرده و با اعتماد به نفس کامل ارائه‌شان می‌دهد.

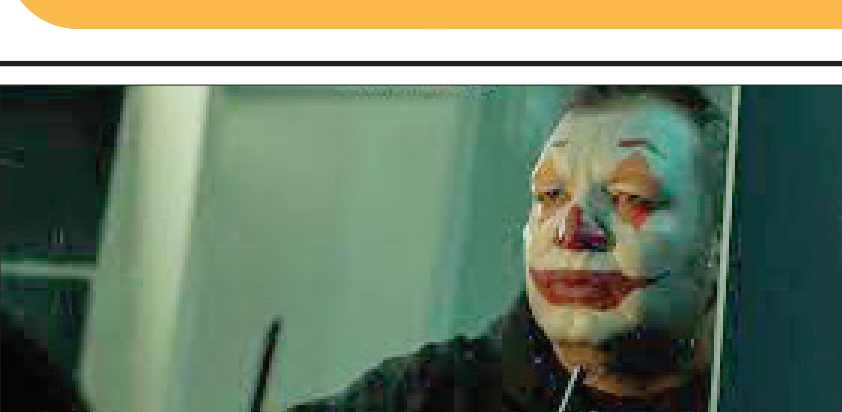
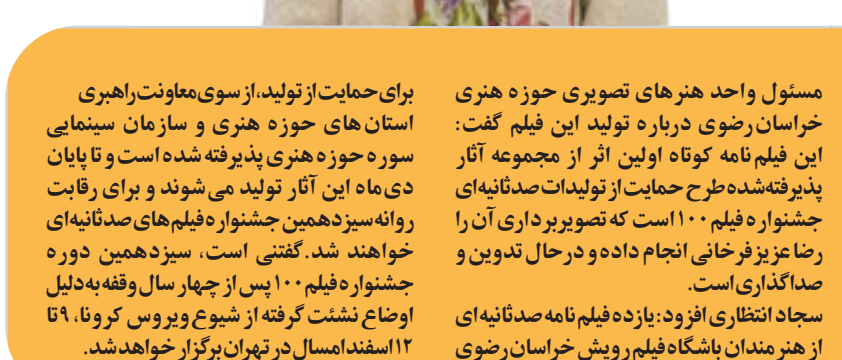

به هر فردی صرف کشیدن نقاشی، هنرمند اطلاق نمی‌شود. راه‌اندازی آموزش و اهمیت‌دادن به آن در گستره آکادمیک و تجربی کار بسیار ارزشمندی برای کشف و هدایت استعداد افراد در هنر است، اما فراموش نکنیم این به‌معنای آن نخواهد بود که به‌صرف علاقه و گذراندن دوره‌های آموزشی، فرد حتما دارای توانمندی در هنر خواهد بود. همچنین، در ابتدای راه نمی‌توان توقع به‌دست گرفتن فضای هنری، درخشیدن و حتی درآمدزایی داشت. ممارست و جدیت به‌صورت مداوم مطالعه را نباید از خاطر برد و نمی‌توان دنیای بزرگ رقابت را در فضای کنونی جهانی و در مقیاس کوچک‌تر کشور و شهرمان نادیده گرفت.

فضای مجازی و رقابت‌ها

وی با اشاره به اینکه بازار فضای مجازی اتفاق خوبی برای دیده‌شدن و رقابت است، اظهار می‌کند: متأسفانه گاهی در فضای مجازی با حقیقی برخی آثار بنام هنری فروش هم می‌رود و مخاطب خودش را نیز دارد، اما در این میان گاه شاهد کارهای ساده و سطحی هم هستیم که می‌توان به این آثار نام آثار مناسب در بین سایر هدایای مناسب دیگر،

آن‌ها را برگزیده‌اند و بحث آن از آثاری که هنری است، کاملاً جداست. فرشته صفرزاده‌می‌گوید: به‌تعداد همه افرادی که دستی در هنر دارند، به‌ویژه در هنر نقاشی، پیاده‌کردن ایده با یک سوزه مشترک و نحوه اجرای آن متفاوت است. مت‌ریال، دقت، زاویه‌دید، حس و زمانی که یک فرد برای خلق اثرش می‌گذارد، در خلق یک اثر بسیار

به‌طور کلی می‌توان گفت که «جوکر ۱۴۰۱» به‌شکلی ناخواسته و در لایه‌های فرامتنی عمیق‌تر، می‌تواند انعکاسی از وضعیت موجود جامعه ایرانی باشد. رویکرد آماری این مستند شرایط بسیار بدی را برای اثر به وجود آورده و با رسالت سینمای مستند در تضاد است. آمارگیری استقرایی راوی «جوکر ۱۴۰۱» که با موتور در شهر تهران به راه افتاده و فقط صدرهگذر را ملاک ارزیابی خود از شرایط موجود قرار می‌دهد، گواهی بر بی‌اعتنایی سازندگان این مستند به رسالت پژوهشی مدیومی است که در آن به ساخت فیلم مشغول‌اند. عجیب اینکه شمقدری و همکارانش از همین جامعه کوچک صدنفری درصد هم می‌گیرند و به شکلی سهل‌انگارانه عدد ۳۰درصدی حاصل از این پیمایش را تعمیم می‌دهند.

«جوکر ۱۴۰۱» مستندی است که ظاهراً ریتم تندی دارد، اما در واقع ریتمش از دست فیلم‌ساز خارج شده و حاصل کار شبیه کلیپ‌هایی تکه چسبانی‌شده از فضای مجازی است. حاصل پرش‌های باورنکردنی در روایت، در مقایسه دو پلان ابتدایی و انتهایی این مستند و ساختن‌شدن آن است. از انتخاب مصاحبه‌شوندگان و چرآن بیانیه طوفانی پس از مجادله با دو خانم با ظاهر عجیبشان، دیدن واکنش‌های چند رهگذر و صحبتی کوتاه با دو کارشناس، چنین متحول می‌شود که از بیانیه

فیلم کوتاه صدتاییه‌ای «امتحان» به نویسنگی و کارگردانی رضا عربشاهی و تهیه‌کنندگی حوزه هنری خراسان رضوی جلو‌دوربین رفت. فیلم کوتاه «امتحان» نگاهی دارد به اهمیت مسائل تربیتی دانش‌آموزان در محیط مدرسه که با بازی متین رحمانی، پویا ربیحانی و سیدجواد رحیم‌زاده و به کارگردانی رضا عربشاهی برای شرکت در سیزدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰در باشگاه فیلم رویش حوزه هنری خراسان رضوی تولید می‌شود.

محتوایی، نمی‌تواند جایگاه ویژه‌ای در سیمای مستند ایران داشته باشد. حسین شمقدری که پیش‌تر با «الف الف پاریس»، «میراث آلبرت»، «انقلاب جنسی» و «این رل» نشان داده بود سرش برای پرداختن به سوزه‌های ملتهب اجتماعی درد می‌کند، حالا با مستند «جوکر ۱۴۰۱» به چالش برانگیزترین موضوع اجتماعی سال‌های اخیر ایران ورود کرده و اثر خود را با افتتاحیه‌ای بی‌پرده و متفاوت آغاز می‌کند که باعث می‌شود کمتر بیننده‌ای قیدتماشای کامل آن را بزند. «جوکر ۱۴۰۱» به‌استثنای پلان آخر، شعار نمی‌دهد و با وجود روشن بودن گرایش سازندگان، تمام تلاش خود را برای بی‌طرف به نظر رسیدن انجام می‌دهد، به‌طوری‌که حتی در مواردی دچار افراط و تفریط هم می‌شود.

فارغ از هرگونه تحلیل و ارزش‌گذاری کیفی، حسین شمقدری حالا اولین مستند رسمی درباره نازارامی‌های اخیر ایران را ساخته است که بریده‌های آن به شکل جالب توجهی در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شود. اولین و مهم‌ترین مشکل مستند، همین باعجله ساختن‌شدن آن است. از انتخاب مصاحبه‌شوندگان و شکل فیلم‌برداری گرفته تا لحن پلاتوها و حتی آمارهای جسته‌گریخته‌ای که مستندساز خودش آن‌ها را احصا کرده و با اعتماد به نفس کامل ارائه‌شان می‌دهد.

«امتحان» در مشهد جلوی دوربین رفت

محتوایی، نمی‌تواند جایگاه ویژه‌ای در سیمای مستند ایران داشته باشد. حسین شمقدری که پیش‌تر با «الف الف پاریس»، «میراث آلبرت»، «انقلاب جنسی» و «این رل» نشان داده بود سرش برای پرداختن به سوزه‌های ملتهب اجتماعی درد می‌کند، حالا با مستند «جوکر ۱۴۰۱» به چالش برانگیزترین موضوع اجتماعی سال‌های اخیر ایران ورود کرده و اثر خود را با افتتاحیه‌ای بی‌پرده و متفاوت آغاز می‌کند که باعث می‌شود کمتر بیننده‌ای قیدتماشای کامل آن را بزند. «جوکر ۱۴۰۱» به‌استثنای پلان آخر، شعار نمی‌دهد و با وجود روشن بودن گرایش سازندگان، تمام تلاش خود را برای بی‌طرف به نظر رسیدن انجام می‌دهد، به‌طوری‌که حتی در مواردی دچار افراط و تفریط هم می‌شود.

فارغ از هرگونه تحلیل و ارزش‌گذاری کیفی، حسین شمقدری حالا اولین مستند رسمی درباره نازارامی‌های اخیر ایران را ساخته است که بریده‌های آن به شکل جالب توجهی در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شود. اولین و مهم‌ترین مشکل مستند، همین باعجله ساختن‌شدن آن است. از انتخاب مصاحبه‌شوندگان و شکل فیلم‌برداری گرفته تا لحن پلاتوها و حتی آمارهای جسته‌گریخته‌ای که مستندساز خودش آن‌ها را احصا کرده و با اعتماد به نفس کامل ارائه‌شان می‌دهد.

نقد روز

اولین مستند مرتبط با وقایع اخیر ایران را حسین شمقدری ساخته است، چهره‌جوان مشهدی در عرصه مستند که سر پرشوری دارد و پرداختن به موضوعات چالش‌برانگیز و ملتهب به یکی از مهم‌ترین عناصر کارنامه‌اش تبدیل شده است. «جوکر ۱۴۰۱» نام تنها مستندی است که تا به امروز درباره شرایط حاکم بر کشور در ماه‌های اخیر ساخته شده است و درعین‌حال که اثری پرسرعت و جذاب است، از لحاظ سینمایی نیز قابلیت تحلیل جدی دارد.

محتوای این اثر به‌طور گسترده در روزهای اخیر در محافل مختلف و صفحات مجازی بازتاب پیدا کرده و واکنش‌های متناقضی را نیز برانگیخته است. «جوکر ۱۴۰۱» چنان چالش‌برانگیز از آب درآمده که احتمالاً به‌زودی شاهد نشست‌های مختلف تحلیل و بررسی محتوای آن در نقاط مختلف کشور و همچنین در فضای مجازی خواهیم بود. این مطلب اما به دنبال آن است که با پرهیز از نقد محتوایی ساخته جدید حسین شمقدری، صرفاً از منظر مؤلفه‌های مدیوم مستند، به واکاوی کیفیت سینمایی آن بپردازد و نشان دهد که چرا این اثر، با وجود ضرباهنگ بالا و جذابیت‌های